

виконується у позанавчальний час, і, що виконується паралельно навчальному процесу. Даний підхід носить комплексний характер і містить крім знанієвої компоненти поведінковий аспект, тобто систему соціальних, моральних і професійних орієнтирів, що дозволяють випускнику продуктивно діяти як у професійній, так і непрофесійній сфері. Такий підхід може стати основою для побудови практико-орієнтованої освіти.

Література

1. Жиров В.Ф. Инновационные возможности информационных технологий при реализации компетентностного подхода в высшем экономическом образовании / В.Ф. Жиров. // Интернет-журнал «Эйдос», 2010. – С. 35-38.

2. Зубкова Л.В. Технология подготовки студентов к научному исследованию / Л.В. Зубкова. // Инновации в системе высшего образования: III Всероссийск. науч.-метод. конф., 28 февр. 2012 г.: тезисы докл. – Челябинск, 2012. – С. 88-90.

3. Ахрименко З.М. Проектная технология как средство реализации компетентностного подхода при изучении дисциплин естественнонаучного цикла / З.М. Ахрименко, Н.В. Пашевская, В.Е. Ахрименко. // Инновации в системе высшего образования: III Всероссийск. науч.-метод. конф., 28 февр. 2012 г.: тезисы докл. – Челябинск, 2012. – С. 80-83.

Дорожко Ірина Іванівна, д.ф.н., професор, Харківський національний педагогічний університет ім. Г.Сковороди, psychotherapy16@gmail.com

ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ СУЧАСНОСТІ: ОСВІТА ТА АВТОМОБІЛЕБУДУВАННЯ

Шлях України до економічної, політичної й соціокультурної інтеграції у суспільному просторі Європи значною мірою визначається рівнем розвитку національної системи освіти. Освіта найбільш відчутно реагує на зміни, що відбуваються у світі. Вона найбільшою мірою здатна відображати і демонструвати якість трансформації сучасності. Освіта дає можливість особистості, взагалі всій країні, брати участь у міжнародному житті, заявляти про себе у політичній сфері, сприяє накопиченню та збагаченню ресурсів України.

У розгляді глобалізаційних процесів, які впливають на зміст і функціональний потенціал сучасної освіти слід назвати праці А.Андрущенко, В.Кременя, М.Култаєвої, В.Огнев'юка, І.Прокопенка, М.Степка.

Освіта – основний засіб розвитку особистості у когнітивній, емоційній сфері, соціальній, яка істотно впливає на економічне, культурне та політичне життя суспільства. Освіта дає можливість особистості, нації брати участь у міжнародному житті, заявляти про себе на політичній арені, сприяє накопиченню та збагаченню культурних здобутків країни [6]. Трансформація

вищої школи зумовлена активним розвитком та впровадженням інформаційних технологій, комерціалізацією освіти, змінами у питаннях фінансової політики, розвитком науки у глобальному масштабі. [1].

Тема глобалізації, безперечно, вийшла на перший план суспільної свідомості, стала центральною, а у деякій мірі – «модною». На початку нового століття не знайти найактуальніших наукових обговорень, досліджень, публікацій, а також політичних дискусій, які б набували такого значення, як ті, що мають відношення до процесів глобалізації [3].

Серед найважливіших глобальних проблем сучасного світу, як правило, виділяють:

1. проблема запобігання війни та збереження миру;
2. розвиток системи освіти;
3. проблема подолання розриву у соціально-економічному розвитку різних країн;
4. забезпечення екологічної рівноваги у діаді природа та суспільство;
5. здійснення контролюючої функції над демографічними процесами;
6. використання енергетичних ресурсів, усвідомлення їх реальних запасів;
7. проблема охорони здоров'я та створення оптимальних умов для способу життя;
8. впровадження високоякісних технологій [7].

Глобалізація не є особливо вишуканим терміном, бо його поширення свідчить про зміни, яких зазнає сучасне суспільство. Для одних, глобалізація – це провісник нової свободи, для інших – жорстокий удар долі. Те, що одним здається існування феномену глобалізації безперечним явищем, для інших видається локалізацією. Система цінностей постмодерної доби змінюється таким чином, що на перше місце виходить мобільність, свобода пересування. Свобода пересування і мобільність є дефіцитним товаром, розподілення якого відбувається нерівномірно. Суспільство свідомо або несвідомо перебуває у постійному русі. Факт нерухомості неможливий у мінливому світі, що змінюється кожної хвилини та секунди [2].

За дослідженням директора Центру вивчення проблем міжнародної вищої освіти Бостонського коледжу Ф.Дж.Альтбах, глобалізація вплинула на зміни у соціальній, економічній та технічній сферах світового рівня.

Глобалізаційні процеси вплинули на таку важливу галузь, як автомобілебудування. Воно стає одним із найбільш глобалізованих систем світового ринку. Високоякісні технології, наукові дослідження, освітні реформи світової спільноти впливають на тенденції розвитку автомобілебудування.

Екологічність автомобілів, удосконалення їх технічних характеристик, менеджмент в організації продажу авто, автоматизація виробництва – потребують підготовки спеціалістів у різних напрямках. Екологи, менеджери, дизайнери, ІТ-спеціалісти, судові експерти, криміналісти визначають тенденції розвитку в автомобільній промисловості. Такі країни, як Німеччина, США, Японія досягли високих показників у розвитку економіки, розвиваючи автомобілебудування. У Чехії та Словаччині автомобілебудування займає ключове місце в економічному розвитку. Навіть глобальні потрясіння 2009-2010 рр. не зруйнували обсяги виробництва автомобілів[5].

На сьогодні, перед українською освітою постали складні проблеми її модернізації, оскільки зумовлені вони загостренням конкуренції між державами у науковій, інноваційній, технічній та освітній сферах.

І це не дивно, оскільки 70% приросту валового національного продукту постіндустріальних країн залежить від освітнього рівня людей у будь-якій галузі, впровадження високоякісних технологій, менеджменту [4].

Трансформуючись у контексті вимог загальноєвропейських стандартів, українська освіта має зберегти свої здобутки і залишитись саме українською.

Література:

1. Альтбах Ф.Дж. Влияние глобализации на высшее образование / Ф.Дж. Альтбах // Экономика образования, - 2009. - № 2. – С. 83-86.
2. Бауман З. Глобалізація. Наслідки для людини і суспільства / З. Бауман ; [пер. з англ. І.Андрущенко; за наук. ред. М.Винницького]. – К. : Вид. дім "Києво-Могилянська академія", 2008. – 109с.
3. Глобализация-этнизация : этнокультур. и этнояз. процессы : в 2 кн. ; [отв. ред. Г.П. Нецименко]. – М. : Наука, 2006. – Кн. 1. – 486 с.
4. Євтух М.Б. Методологічні засади трансформації вищої освіти України в контексті Болонського процесу / М.Б.Євтух. – К.: Педагогічна думка, 2007. – 439 с.
5. Макаренко П.О. Геопросторова організація автомобілебудування Європейського Союзу: дис..канд.геогр.наук: 11.00.02. – К., 2007. - 177 с.
6. Мясников В.А. Образование в глобальном измерении / В.А.Мясников. – М.: ИТИПРАО, 2009. – 512 с.
7. Trask V. Globalization and Families / V.Trask. – L.: Dordrecht Heidelberg, 2010. – 220 p.

Дорошкевич Алла Сергеевна, к.ф.н. доцент, Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет, allaastah@gmail.com, 0680699144

ПРОБЛЕМА ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ СИСТЕМ ВЫСШЕГО ПРОФЕССИОНАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ И РЫНКА ТРУДА

В современном мире процесс формирования единого образовательного пространства, в полной мере расширяет потоки студентов, стремящихся получить качественное образование за пределами своей страны. Усиление академической мобильности, предполагающее свободное перемещение как учащихся, так и преподавателей, уже реально охватывают практически все континенты и страны. Для поддержания и стимулирования такой мобильности существуют специальные программы, например, ERASMUS, COMMET, LINGVA.

Помимо организованных форм мобильности существует и спонтанная, которая предоставляет возможность всем желающим самим формировать направление своего образования и научной карьеры. Нарастает борьба стран